

който го попита: кой е командантинътъ му?

«Суваровъ,» отговори плѣнникътъ.

«Суваровъ нараненъ умрѣ въ Очаковъ,» отговори безъ довѣрие великиятъ визирь.

Въ сщцото това врѣме Суваровъ влизаше въ полето, отъ татжкъ на Римникъ, съ трийсетъ и два квадратни баталійона, който, като разби, съ своитѣ накржстѣ байонети, силата на петнайсетъ хиляди спашии, привзе обсиленното прѣдмѣстие отъ Турцитѣ, въ село Боксъ, като искла двайсетъ и петъ хиляди Яничери на мѣето, и като придаде инфантерията на турскитѣ волонтири на Нѣмцитѣ, които бѣхж ся насхрчили отъ неговата джрзость, привзе и мѣетото на великиятъ визирь.

Три часа подиръ изгрѣваннето на слжицето, отъ сто и двайсетъ хиляди Турци не останахж освѣнь двайсетъ и седемъ хиляди ранени, десетъ хиляди плѣнници и шейсетъ хиляди що бѣхж избѣгали като зарѣзахж сичко и повлѣкахж сщцийтъ вѣзирь съ себе си кжмъ Дунавътъ.

Суваровъ, на когото князътъ Кобургъ не отказа ни честъта на командата, ни побѣдата, получи отъ царицата прѣкорътъ Римнски, отъ вадата при която стана тая побѣда. Отъ този день Руссия, която сѣкаше Суварова само за юнакъ, разбра че тя имала нжрвийтъ генералъ на Европа.

Суваровъ имаше естествена дарба кжмъ войноначалството. Баща му който бѣше подъ дипломатическо занятие, ся стараяше да направи и него дипломатъ. Но, той, като природно имаше военна наклонность, отблжна дипломатическото поприще и ся придаде съ усердие въ войнството. Въ битвата на Очаковъ той ся рани смжртоносно; по причина на което и ся завжрна въ Петербургъ за да ся поправи; награденъ отъ Катерина той ся испрати пакъ, като главатаръ на една войска, въ Бесарабия.

Неговото появленіе въ битвитѣ на Днѣстра и на Дунава бѣше несчастието на Селимъ III. Катерина, като прѣдвиждаше че той ще ѝ бжде по драгоцѣненъ любимъ, по причина на побѣдата, отъ Орлова и По-